

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA a II-a CIVILĂ

Decizia nr. 4329

Dosar nr.4219/3/2008*

Ședința publică de la 06 noiembrie 2012

Instanța constituită din:

Ileana Izabela Dolache	- Președinte
Elena Cârcei	- Judecător
Tatiana Gabriela Năstase	- Judecător
Elena Niță	- Magistrat asistent

<<◇◇>>

S-a luat în examinare recursul declarat de recurenții ADMINISTRAȚIA FONDULUI IMOBILIAR București și MUNICIPIUL BUCUREȘTI - prin PRIMARUL GENERAL - prin ADMINISTRAȚIA FONDULUI IMOBILIAR București împotriva deciziei nr.1/A- C din 11 ianuarie 2012, pronunțată de Curtea de Apel Pitești - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 4219/3/2008.

La primul apel nominal făcut în ședință publică, s-au prezentat recurenții ADMINISTRAȚIA FONDULUI IMOBILIAR București și MUNICIPIUL BUCUREȘTI - prin PRIMARUL GENERAL - prin ADMINISTRAȚIA FONDULUI IMOBILIAR București, prin consilier juridic Daniela Stan care depune la dosar delegație de reprezentare, taxă de timbru și timbru judiciar în cuantumul solicitat și intimatul-reclamant Miron Ionel, prin avocat Ghiță Romeo, lipsă fiind intimații-pârâți CENTRUL DE CALCUL - DIN CADRUL CGMB - PRIN ADMINISTRAȚIA FONDULUI IMOBILIAR și REGIA AUTONOMĂ DE INVESTIȚII ȘI ADMINISTRAȚIE LOCATIVĂ "IMOBILIARĂ" PRIN LICHIDATOR JUDICIAR OPREA DOINA, intimata-reclamantă SC CENTRUL ISTORIC SA - PRIN LICHIDATOR JUDICIAR AMD GRUP EXPERT SPRL și intimata - intervenientă SC ZAHAROM PROIECT SA PRIN LICHIDATOR JUDICIAR CII SILIȘTE CRISTIAN DRAGOȘ.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent, care a învederat instanței că recursul a fost legal timbrat, declarat și motivat în termen, iar la dosar, recurenta ADMINISTRAȚIA FONDULUI IMOBILIAR București a înaintat la data de 29.10.2012 precizări scrise, comunicate în plic intimaților la aceeași dată, intimatul Miron Ionel a înaintat la 01.11.2012 întâmpinare, comunicată recurenților în plic, la aceeași dată, intimata SC CENTRUL ISTORIC SA - PRIN LICHIDATOR JUDICIAR AMD GRUP EXPERT SPRL a înaintat întâmpinare la 05.11.2012, necomunicată.

Verificând din oficiu, în raport de dispozițiile art.159¹ alin.(4) Cod procedură civilă, Înalta Curte constată că este competentă să soluționeze recursul declarat în cauză.

Intimatul-reclamant Miron Ionel, prin avocat Ghiță Romeo, solicită amânarea cauzei pentru a lua cunoștință de întâmpinarea înaintată la dosar și necomunicată.

Reprezentantul recurenților-pârâți se opune amânării cauzei.

Înalta Curte, având în vedere că întâmpinarea formulată de intimata SC CENTRUL ISTORIC SA - PRIN LICHIDATOR JUDICIAR AMD GRUP EXPERT SPRL nu a fost înaintată la dosar în termen procedural, respinge cererea de amânare formulată de către intimatul-reclamant Miron Ionel și dispune lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a permite acestuia să ia cunoștință de conținutul înscrisurilor aflate la dosar.

La al doilea apel s-au prezentat aceleași părți.

Înalta Curte, față de soluția pronunțată de instanța de apel, apreciază că excepțiile formulate prin întâmpinarea înaintată la dosar de către intimatul-reclamant Miron Ionel vizează fondul cauzei și constatând că părțile nu au formulat cereri prealabile, apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra cererii de recurs.

Recurenții ADMINISTRAȚIA FONDULUI IMOBILIAR București și MUNICIPIUL BUCUREȘTI - prin PRIMARUL GENERAL - prin ADMINISTRAȚIA FONDULUI IMOBILIAR București, prin consilier juridic Daniela Stan, solicită admiterea recursului, casarea deciziei întrucât aceasta a fost pronunțată fără a se cerceta fondul pricinii și totodată, cu lipsă de procedură, admiterea apelului și casarea sentinței comerciale pronunțată în dosarul nr.4219/3/2008.

Arată că prin HCL București nr.72/16.10.1992 Regia Autonomă de Investiții și Administrație Locativă „Imobiliara-R.A.” și-a încetat activitatea, prin reorganizare, iar prin Dispoziția Primarului General al Municipiului București nr.461 din 07.10.1993, activitatea RAIAL Imobiliara RA este preluată de către Direcția de Administrare a Fondului Imobiliar, Direcția de Investiții și Centrul de Calcul și cu toate acestea, decizia a fost pronunțată în apel cu nerespectarea dispozițiilor de procedură prevăzute sub sancțiunea art.105 alin.2 C.pr.civilă.

Intimatul-reclamant Miron Ionel, prin avocat Ghiță Romeo, arată că, criticile formulate de recurenți privesc fondul cauzei și nu dispozițiile instanței de apel, astfel că nu rezultă vreun motiv de recurs, ceea ce duce la nulitatea recursului. În legătură cu susținerile legate de RAIAL Imobiliara RA, solicită a nu se ține cont de acestea, având în vedere faptul că societatea exista la data formulării apelului, fiind radiată ulterior formulării recursului, în anul 2012. Precizează că soluția instanței de apel este legală și temeinică, fiind clarificată chestiunea legată de cadrul procesual. Mai mult decât atât, arată că, nici la dosar și nici la ORC nu a fost depusă dovada privind calitatea de succesori cu titlu particular, cu privire la cele două imobile. Solicită respingerea recursului ca inadmisibil, fiind declarat de către persoane ce nu au calitate procesuală activă.

Reprezentantul recurenților, având cuvântul în replică, arată că recursul nu poate fi considerat nul, în cuprinsul cererii fiind indicate motivele de nelegalitate. În ceea ce privește cadrul procesual, arată ca acesta este stabilit de părți, dar este supus cenzurii instanței. Referitor la RAIAL Imobiliara RA, precizează că, în opinia sa, societatea a mai încetat să mai existe la data emiterii Dispoziției Primarului General al Municipiului București nr. 461 din 07.10.1993.

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra recursului de față, din actele și lucrările dosarului constată următoarele:

1. Prin *cererea* înregistrată la Tribunalul București sub nr.22308/3/2006 la data de 20.06.2006, reclamanta SC Centrul Istoric SA, în contradictoriu cu pârâta Regia Autonomă de Investiții și Administrație Locativă „Imobiliara RA” – prin lichidator judiciar Oprea Doina – a solicitat să se constate că, în baza Anexei la Protocolul din 31.08.1991 de divizare a patrimoniului Sucursalei Vitan (fostul ICRAL Vitan) a pârâtei, a dobândit în proprietate construcțiile și terenurile aferente acestora ce au aparținut Sucursalei Vitan, situate în București, str. Splaiul Independenței nr. 2K, str. Sf. Vineri nr. 5 și str. Smârdan nr. 35, sector 3, precum și dreptul de proprietate asupra terenurilor pe care sunt edificate construcțiile respective.

În motivarea cererii s-a arătat că imobilele situate în București, str. Splaiul Independenței nr.2K, str. Sf. Vineri nr.5 și Str. Smârdan nr.35, sector 3, ce fac obiectul acțiunii în constatare, precum și altele asemenea, au aparținut încă din anul 1986 Întreprinderii ICRAL Vitan, fiind evidențiate în patrimoniul acesteia, situație care rezultă din evidențele Primăriei Municipiului București – Direcția patrimoniu și evidența proprietății, conform adreselor nr.46715/29.08.2005 și nr.18418/14.11.2003.

În anul 1991, Întreprinderea ICRAL Vitan a fost transformată în Sucursala Vitan a Regiei Autonome de Investiții și Administrație Locativă (RAIAL) „Imobiliara”, împreună cu alte 7 întreprinderi, astfel cum rezultă din decizia nr.1201/10.12.1990 a Primăriei Municipiului București, fiind preluată de RAIAL „Imobiliara” cu tot activul și pasivul ei. La data de 10.06.1991, RAIAL „Imobiliara” a fost înregistrată la Registrul Comerțului, iar cele 8 ICRAL- uri preluate și-au încetat activitatea și au devenit sucursale ale Regiei. Ulterior, Regia a fost reorganizată în sensul că sucursalele au fost desființate și reorganizate, la rândul lor, în baza Legii nr. 15/1990, în alte societăți comerciale.

Astfel, Sucursala Vitan s-a desființat, înființându-se trei societăți comerciale: SC Conrep SA, SC Centrul Istoric SA și SC Titan AL SA. Reclamanta SC Centrul Istoric SA s-a constituit în baza deciziei nr. 583/17.07.1991 a Primarului mun. București. Cele trei societăți nou înființate au preluat activul și pasivul Sucursalei Vitan, în baza Protocolului din 31.08.1991 și a actului adițional nr. 1/15.12.1993. Reclamanta a preluat imobilele clădiri și terenuri din patrimoniul Sucursalei Vitan prin Anexa la Protocolul sus arătat și prin ele trei liste aferentei anexei respective, acte care fac parte din Protocolul

însuși. Drept consecință a încheierii actelor sus arătate, reclamanta și-a înregistrat în patrimoniul său imobilele dobândite de la fosta Sucursală Vitan și care, la origine, aparținuseră ICRAI Vitan.

Reclamanta a mai arătat că își exercită dreptul de proprietate și posesia asupra imobilelor în discuție în cauză, plătind impozite legale pentru acestea, dar este în imposibilitatea de a întabula dreptul de proprietate în Cartea Funciară a Judecătorei Sector 3 București, întrucât Protocolul de divizare și Anexa nu sunt suficient de bine caracterizate.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe dispoz. art. 111 și 112 C.proc.civ. și art.20 din Legea nr. 15/1990.

2. Prin *sentința* nr.8761 din 23.10.2006, Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială a respins acțiunea formulată de reclamantă ca neîntemeiată. Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că, în anul 1991, Întreprinderea ICRAI Vitan a fost transformată în Sucursala Vitan a Regiei Autonome de Investiții și Administrație Locativă „Imobiliara”, prin decizia nr.1201/10.12.1990, Regia preluând activul și pasivul ICRAI Vitan. În temeiul Legii nr.15/1990 s-a dispus reorganizarea RAIAL „Imobiliara”, și constituirea unor societăți comerciale din patrimoniul sucursalelor teritoriale ale regiei respective. Ca urmare a reorganizării, Sucursala Vitan s-a desființat și s-a dispus înființarea a trei societăți comerciale: SC Conrep SA, SC Centrul Istoric SA, SC Titan AL SA – acestea preluând activul și pasivul regiei în baza Protocolului de divizare încheiat la data de 31.08.1991, anexa la protocol, listele aferente anexei și actul adițional nr.1/15.12.1993, potrivit art.20 din Legea nr.15/1990. În baza acestor acte cele trei societăți au împărțit imobilele ce au aparținut Sucursalei Vitan a RAIAL Imobiliara, reclamantei revenindu-i imobilele din București, str.Splaiul Independenței nr.2K, sector 3; str.Sf.Vineri nr.5, sector 3 și str.Smârdan nr.35, sector 3.

Cu privire la primul imobil, din adresele nr.18418/2003 și nr.467915/9376/2005 emise de PMB – Serviciul Evidența Proprietății rezultă că imobilul din Splaiul Independenței 2K este proprietate de stat, cu posesor de parcelă ICRAI Vitan. Din adresele nr.467916/9349/2005 și nr.467914/9274/2005 rezultă că imobilele din București, str.Sf.Vineri nr.5 și str.Smârdan nr.35, sector 3, apar înscrise în evidențele cadastrale ca fiind proprietate de stat, cu posesor de parcele ICRAI Vitan. Potrivit dispozițiilor art.111 Cod procedură civilă, acțiunea în constatare are un caracter subsidiar, în sensul că această cale nu este deschisă atât timp cât partea poate cere realizarea dreptului. Drept consecință, tribunalul a respins cererea reclamantei ca neîntemeiată.

3. Prin *decizia* nr.213 din 26.04.2007, Curtea de Apel București – Secția a VI-a comercială a respins ca nefondat apelul declarat de reclamanta SC Centru Istoric SA împotriva sentinței comerciale sus expuse.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a reținut că, prin cererea introductivă, apelanta-reclamantă a solicitat să se constate, în temeiul art.111 Cod procedură civilă, că a dobândit dreptul de proprietate asupra construcțiilor și terenurilor aferente acestora, ce au aparținut Sucursalei Vitan (fostul ICRAI Vitan) a Regiei Autonome de Investiții și Administrare Locativă „Imobiliara”,

situate în București, Splaiul Independenței, nr. 2K, sector 3, str.Sf.Vineri nr.5, sector 3 și str.Smârdan nr.35, sector 3, precum și dreptul de proprietate asupra terenului pe care sunt edificate aceste construcții.

În motivarea acțiunii apelanta-reclamantă a arătat că deține în folosință doar mezaninul în suprafață de 275,95 mp., etaj I, în suprafață de 318,48 mp, și etajul II, în suprafață de 372,45 mp. din imobilul situat în București, Splaiul Independenței, nr. 2K, sector 3. De asemenea, a mai susținut că deține în folosință doar subsolul în suprafață de 33,10 mp. și parterul în suprafață de 97,70 mp. din imobilul situat în București str.Sf.Vineri nr.5, sector 3.

Potrivit art.111 Cod procedură civilă, „Partea care are interes poate să facă cerere pentru constatarea existenței sau neexistenței unui drept. Cererea nu poate fi primită dacă partea poate cere realizarea dreptului”.

Or, potrivit propriilor susțineri din acțiune, apelanta-reclamantă nu are posesia integrală asupra imobilelor, pentru care pretinde că a dobândit un drept de proprietate, ceea ce înseamnă că trebuie să formuleze o acțiune în realizare și nu în constatarea dreptului, așa cum în mod legal și corect a observat și prima instanță.

4. Prin *decizia* nr.3742 din 20.11.2007, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția comercială a admis recursul declarat de reclamanta SC Centru Istoric SA București, împotriva deciziei de apel sus expuse și au fost casate decizia recurată și sentința nr.8761/23.10.2006 a Tribunalului București, dispunându-se trimiterea cauzei la Tribunalului București pentru soluționarea pe fond a cererii de chemare în judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de recurs a reținut că, deși recurenta a invocat prevederile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, ce vizează lipsa temeiului legal, încălcarea sau aplicarea greșită a legii, în cuprinsul motivării nu a indicat textele de lege ce au fost încălcate sau aplicate greșit, însă criticile aduse deciziei de apel fac posibilă încadrarea lor în motivul de recurs invocat, cu referire la aplicarea greșită a prevederilor art.111 Cod procedură civilă. Astfel, instanțele anterioare nu au avut în vedere scopul pentru care reclamanta a promovat o asemenea acțiune și nici situația juridică corectă a imobilelor ce fac obiectul acțiunii. S-a reținut că, în baza Legii nr.15/1990, fosta Întreprindere ICRAL Vitan s-a transformat în Sucursala Vitan a Regiei Autonome de Investiții și Administrație Locativă, alături de alte 7 ICRAL-uri ce funcționau în București. Ulterior, prin deciziile nr.545/2.07.1991 și nr.480/4.07.1991 emise de P.M.B., R.A.I.A.L. Imobiliara a fost reorganizată, înființându-se 3 sucursale comerciale (SC Conrep SA, SC Centrul Istoric SA și SC Titan AL SA), în locul celor 8 sucursale. Reclamanta a dobândit imobilele în baza Protocolului de divizare din 31 august 1991, a anexei la protocol și a listelor aferente ce fac parte integrantă din protocol, bunuri ce au fost înregistrate în patrimoniul său, asupra cărora își exercită dreptul de proprietate, aflându-se în posesia sa. Deși reclamanta a susținut atât în fața instanței de fond, cât și a celei de apel, că demersul său juridic este motivat de faptul că se află în imposibilitate de a intabula dreptul său de proprietate asupra bunurilor dobândite în modul arătat, întrucât protocolul de divizare și anexa nu sunt suficient de bine caracterizate, instanțele anterioare nu au analizat această situație, mulțumindu-se să rezolve

cauza pe excepția de inadmisibilitate, considerând că reclamanta are la îndemână acțiunea în realizarea dreptului său. Procedând astfel, instanțele au pronunțat soluții cu aplicarea greșită a legii întrucât în raport de cele arătate se impunea cercetarea pe fond a cauzei.

În atare situație, având în vedere că procesul a fost soluționat fără a se intra în cercetarea fondului, ÎCCJ a admis recursul reclamantei, a casat sentința cât și decizia și a trimis cauza la prima instanță pentru soluționarea pe fond.

5. În rejudecare, prin *sentința* nr.4072 din 20.03.2008, pronunțată în dosarul 4219/3/2008, Tribunalul București – Secția a VI-a comercială a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta SC Centrul Istoric SA și a constatat că aceasta a dobândit dreptul de proprietate asupra imobilelor (terenuri și construcții) situate în București, sector 3, str.Splaiul Independenței nr.2K și str.Sf.Vineri nr.5. A respins ca neîntemeiat capătul de cerere privind constatarea dobândirii dreptului de proprietate asupra imobilului din București, str.Smârdan nr.35, sector 3, și a luat act că nu se solicită cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, Tribunalul București a reținut că prin decizia nr.1201/10.12.1990 a Primăriei Municipiului București s-a dispus, în baza dispozițiilor Legii nr.15/1990, reorganizarea Direcției Generale pentru Dezvoltarea construcțiilor de locuințe în regie autonomă, având denumirea Regia Autonomă de Investiții și Administrație Locativă Imobiliara SA, persoană juridică în cadrul căreia urmau să funcționeze 8 sucursale teritoriale fără personalitate juridică. La art.3 din această decizie s-a prevăzut că la data înființării regiei autonome aceasta urma să preia activul și pasivul mai multor ICRAL-uri (printre care și ICRAL Vitan), care își încetau astfel activitatea.

Prin deciziile nr.480/04.06.1991 și nr.545/2.07.1991 ale PMB s-a dispus reorganizarea Regiei Autonome de Investiții și Administrație Locativă Imobiliara RA, urmând ca din sucursalele teritoriale ale acesteia să se constituie o serie de societăți comerciale.

În consecință, prin decizia nr.583/17.07.1991 a PMB, în baza deciziilor menționate și a Legii nr.15/1990, s-a înființat SC Centru Istoric SA, dispunându-se că activul și pasivul acesteia va fi preluat de la Regia Autonomă de Investiții și Administrație Locativă Imobiliara RA, pe bază de proces-verbal. Din aceeași Regie s-au mai desprins și SC Conrep SA și SC Titan AL SA, care au încheiat Protocolul din 31.08.1991, prin care și-au împărțit mijloacele fixe și mijloacele circulante, iar după încheierea acestui Protocol toate cele trei societăți au încheiat și o Anexă la acesta, prin care au procedat la divizarea spațiilor construite și a terenurilor aflate în patrimoniul Sucursalei Vitan (a cărei activitate înceta), fiecareia dintre societăți revenindu-i bunurile prevăzute în listele anexă.

Astfel cum reiese din Lista cu terenuri și magazii aflate în patrimoniul SC Centrul Istoric SA, reclamantei i-au revenit mai multe imobile, printre care și cele din București, str.Splaiul Independenței nr.2K, sector 3, str.Sf.Vineri nr.5, sector 3 și str.Smârdan nr.35, sector 3. S-a mai reținut, din înscrisurile aflate la dosar, că reclamanta este înscrisă ca titular de rol fiscal la Primăria Sector 3 – DVITL pentru aceste imobile.

De asemenea, din înscrisurile emise de PMB – Serviciul Evidență Proprietăți reiese că în evidențele cadastrale întocmite în anul 1986, imobilele situate în București sector 3 Splaiul Independenței nr.2K și str.Sf.Vineri nr.5 sunt înscrise ca având posesor de parcelă pe INT ICRAL Vitan. Nu aceeași este situația și pentru imobilul din str.Smârdan nr.35, sector 3, care apare înscris în evidențele cadastrale ca proprietate de stat, fără a fi menționat posesorul de parcelă, astfel cum reiese din adresa nr.467914/9274/29.08.2005 a PMB – Serviciul Evidență Proprietăți.

Tribunalul București a avut în vedere faptul că, potrivit art.20 alin.2 din Legea nr.15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, act normativ în baza căruia a fost înființată reclamanta, bunurile din patrimoniul societății comerciale sunt proprietatea acesteia, cu excepția celor dobândite cu alt titlu. Având în vedere aceste prevederi, dispoz.art.111 Cod procedură civilă, precum și situația de fapt reținută anterior, tribunalul a considerat că reclamanta a făcut dovada faptului că a dobândit dreptul de proprietate doar asupra imobilelor (teren și construcții) situate în București, str.Splaiul Independenței nr.2K, sector 3 și str.Sf.Vineri nr.5, sector 3.

6. Împotriva sentinței nr. 4072 din 20.03.2008 a formulat *cerere de revizuire* Administrația Fondului Imobiliar București, atât în nume propriu, cât și pentru Municipiul București și Centrul de Calcul din cadrul CGMB.

Cererea a fost admisă prin sentința comercială nr. 8818/4.06.2009 a Tribunalului București – Secția a VI-a Comercială, pronunțată în dosarul nr. 43983/3/2008, dispunându-se schimbarea sentinței nr. 4072/23.03.2008 în sensul respingerii cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta SC Centrul Istoric SA ca neîntemeiată.

Prin decizia comercială nr. 460/9.11.2009, Curtea de Apel București – Secția a V-a comercială a respins apelul declarat de SC Centrul Istoric SA împotriva sentinței date în revizuire.

Prin decizia nr. 609/10.02.2011, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Comercială a admis recursul formulat de Miron Ionel, ca succesori cu titlu particular al recurente SC Centrul Istoric SA –prin administrator judiciar AMD Grup EXPERT SPRL București – și a modificat decizia de apel nr. 460/9.11.2009 în sensul admiterii excepției inadmisibilității cererii de revizuire, cu consecința schimbării sentinței nr. 8818/4.06.2009 în sensul respingerii cererii de revizuire ca inadmisibilă.

7. Împotriva aceleiași sentințe nr. 4072 din 20.03.2008 a formulat *apel* Administrația Fondului Imobiliar București – în calitate de succesoare în drepturi a fostei Direcții Generale de Administrare a Fondului Imobiliar din cadrul Primăriei Mun. București - atât în nume propriu, cât și pentru Municipiul București - prin Primar - și pentru Centrul de Calcul din cadrul CGMB, în baza mandatului dat de aceștia.

La dosarul cauzei a fost depus contractul autentificat prin care intimata reclamantă SC Centrul Istoric SRL (fostă SC Centrul Istoric SA) a vândut către Miron Ionel drepturile litigioase privind dosarul nr. 43983/3/2008 (*revizuire*), dosarul nr. 4219/3/2008 (*dosarul de față*) și nr. 11518/2/2009 al Curții de Apel

București – Secția a V-a comercială (*referitor la dreptul de proprietate al societății vânzătoare asupra imobilelor din str. Splaiul Independenței nr. 2K și str. Sf. Vineri nr.5*).

Ulterior, Miron Ionel a formulat la dosar mai multe cereri scrise prin care a invocat **excepțiile** lipsei calității de reprezentant al apelantei Administrația Fondului Imobiliar (AFI) pentru apelantul Municipiul București, lipsei capacității de exercițiu a apelantei AFI pentru reprezentarea altor persoane juridice în justiție, netimbrării apelului și a cererii de intervenție accesorie, tardivității apelului și a decăderii apelanților de a mai exercita apelul, lipsei calității procesuale active a apelanților și a intervenientei. SC Centrul Istoric SRL a depuse cerere scrisă de însușire a tuturor excepțiilor și considerentelor invocate de Miron Ionel.

Prin încheierea nr. 2506/23.06.2011, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus **strămutarea** cauzei la Curtea de Apel Pitești, unde a fost înregistrată la data de 27.09.2011.

În urma deliberărilor, s-a constatat că există divergență asupra modului de soluționare a excepției de inadmisibilitate a apelului. Ca atare, cauza a fost repusă pe rol în **complet de divergență**, potrivit art. 257 C.proc.civ., pentru reluarea dezbaterilor asupra aspectului rămas în divergență.

Prin *decizia civilă* nr.1/A-C din 11 ianuarie 2012, Curtea de Apel Pitești - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, examinând apelul cu prioritate prin prisma excepției de inadmisibilitate invocată de intimatul reclamant Miron Ionel, potrivit dispozițiilor art. 298 raportat la art. 137 alin. 1 C.proc.civ., a constatat, cu unanimitatea membrilor care au compus completul de divergență, potrivit art. 257 alin. 4 C.proc.civ., că apelul este inadmisibil, respingându-l ca atare.

S-a reținut ca în fața primei instanțe a fost chemată în judecată Regia Autonomă de Investiții și Administrație Locativă „Imobiliara RA” – prin lichidator judiciar Oprea Doina, pretinzându-se că aceasta a transmis anterior către SC Centrul Istoric SA dreptul de proprietate asupra unor imobile din București. Regia respectivă a luat ființă la data de 10.12.1990, prin decizia nr. 1201 a Primăriei Mun. București, prin reorganizarea Direcției generale pentru dezvoltarea construcțiilor de locuințe, social-culturale și administrație locativă, în temeiul Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale (fila 12 dosar 22308/3/2006 Tribunalul București).

Potrivit art. 1 alin. 1 și 2 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului – forma în vigoare la data înființării RAIAL Imobiliara - „(1) Comercianții au obligația ca, înainte de începerea comerțului, să ceară înmatricularea în registrul comerțului, iar în cursul exercitării și la încetarea comerțului, să ceară înscrierea în același registru a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege. (2) În sensul prezentei legi, comercianții sunt ... regiile autonome ...”. Și în prezent Legea nr. 26/1990 prevede că regiile autonome au obligația de a se înmatricula/înregistra în registrul comerțului.

Potrivit art. 32. din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și juridice, în vigoare la momentul înființării RAIAL Imobiliara, „Persoanele juridice sunt supuse înregistrării sau înscrierii, dacă legile care le sunt aplicabile reglementează această înregistrare sau înscriere”, iar potrivit art. 33 alin. 1 “Persoanele juridice care sunt supuse înregistrării au capacitatea de a avea drepturi și obligații de la data înregistrării lor”. Ca atare, „RAIAL Imobiliara RA” a fost înregistrată în Registrul Comerțului (fila 38 dosar 4218/3/2008 Curtea Apel Pitești).

Prin decizia nr. 545/2.07.1991, Primăria Mun. București a decis că, începând cu data de 1 iulie 1991, RAIAL „Imobiliara RA” se reorganizează prin desființarea celor 8 (opt) sucursale teritoriale de construcții, reparații, administrarea și vânzarea locuințelor și Sucursala „Centrul Istoric” (fila 16 dosar 22308/3/2006 Tribunalul București).

Prin Hotărârea Consiliului Local al Mun. București nr. 72/16.12.1992 – art. 3 – s-a dispus că RAIAL „Imobiliara RA” „își încetează activitatea prin reorganizarea și trecerea sa la Consiliul Local al Mun. București” (fila 18 dosar 4219/3/2008 Curtea de Apel București).

Prin Hotărârea Consiliului Local al Mun. București nr. 66/15.07.1993 – art. 5 alin. 1 – s-a dispus că pe data de 31 iulie 1993 RAIAL „Imobiliara RA” își încetează activitatea (fila 17 dosar 4219/3/2008 Curtea de Apel București). Hotărârea a fost modificată prin hotărârea nr. 66/1993, dar într-un mod care nu privea mențiunile anterioare referitoare la RAIAL „Imobiliara RA”.

În baza hotărârilor de mai sus, Primarul General al Mun. București a emis Dispoziția nr. 461/7.10.1993 prin care a dispus că activitatea și patrimoniul RAIAL „Imobiliara RA” se preiau de către Direcția de administrare a fondului imobiliar, Direcția de investiții și Centrul de calcul (fila 12 dosar 4219/3/2008 Curtea de Apel București).

Prin Hotărârile CGMB nr. 101/29.05.2001 și nr. 152/20.07.2001, Direcția de administrare a fondului imobiliar sus menționată și-a încetat activitatea la data de 1.07.2001, cu aceeași dată fiind înființată Administrația Fondului Imobiliar – apelanta din speță – ca instituție publică de interes local, cu personalitate juridică, sub autoritatea CGMB (filele 9 și 8 dosar 4219/3/2008 Curtea de Apel București).

Din conținutul actelor administrative sus prezentate s-a reținut că RAIAL „Imobiliara RA” a fost înființată și, ulterior, reorganizată așa încât și activitatea sa, și patrimoniul său au fost trecute la alte structuri înființate de administrația publică locală. Din punct de vedere legal, s-s apreciat, însă, ca această reorganizare prin desființarea sucursalelor regiei, prin trecerea ei la CGMB ori prin încetarea activității nu poate echivala cu o încetare a persoanei juridice înseși. Astfel, pe de o parte s-a constatat că autoritățile administrației publice locale, atunci când au decis „reorganizarea”, au făcut-o succesiv, fără a decide în mod neechivoc încetarea ființei regiei, iar pe de altă parte s-a constatat că nici un act pretins ca fiind de desființare nu a fost înregistrat la Registrul Comerțului.

Or, deși art. 40 din Decretul nr. 31/1954 prevede că „Persoana juridică încetează de a avea ființă prin comasare, divizare sau dizolvare”, potrivit art. 49 „Transmisiunea drepturilor și obligațiilor, în caz de fuziune, absorbție, divizare,

precum și de desprindere și transmitere, privind persoane juridice supuse înregistrării, se îndeplinește, atât între părți, cât și față de cel de al treilea, numai prin înregistrarea operațiunii și pe data acesteia”. Ca atare, nefiind o persoană juridică desființată și văzând dispozițiile Legii nr. 359/2004 *privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice*, judecătorul delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București a constatat, prin încheierea nr. 7206/14.02.2005, dizolvarea de drept a RAIAL „Imobiliara RA” pentru neefectuarea preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare, până la termenul prevăzut de lege.

Ulterior, în temeiul aceleiași legi, judecătorul delegat a numit lichidator pentru RAIAL „Imobiliara RA” în persoana practicianului în insolvență Oprea Doina. De asemenea, potrivit art. 51 din Decretul nr. 31/1954 “Prin efectul dizolvării, persoana juridică intra în lichidare, în vederea realizării activului și a plății pasivului”. Lichidarea nu presupune încetarea ființei persoanei juridice. Doar radierea acesteia din Registrul comerțului duce la încetarea personalității juridice, adică a capacității de a avea drepturi și obligații civile, inclusiv procesuale, așa cum rezultă din interpretarea art. 33 alin. 1 din Decretul nr. 31/1954 sus citat, cât și a art. 6 alin. 4 și art. 31 din Legea nr. 359/2004.

Prin urmare, cum la momentul promovării cererii de chemare în judecată din speță și pe tot parcursul procesului la instanța de fond, precum și la momentul promovării apelului și la cel al soluționării acestuia prin decizia de față, RAIAL „Imobiliara RA” nu era radiată din Registrul Comerțului, ea a existat ca persoană juridică, având capacitate juridică inclusiv sub aspect procesual, adică putând să exercite apelul împotriva sentinței nr. 4072/20.03.2008 a Tribunalului București. Împrejurarea că lichidatorul a fost incompatibil ori că nu și-ar fi îndeplinit atribuțiile de lichidator în ce privește Regia din speță, nu are relevanță sub aspectul constatării că apelanții nu sunt continuatori ai personalității acesteia.

Cât privește faptul că, anterior litigiului din speță, prin acte ale administrației publice locale, apelanta AFI ar fi dobândit dreptul de administrare asupra imobilelor din speță, aceasta nu o transformă într-o succesoare cu titlu particular al RAIAL „Imobiliara RA”, astfel încât să aibă posibilitatea să formuleze un apel ca cel de față. Pretinsul său drept exista înainte de declanșarea litigiului, iar soluționarea pretențiilor reclamantei SC Centrul Istoric SA în contradictoriu cu o altă persoană ar avea consecințe negative doar față de reclamanta însăși, al cărei drept obținut în justiție ar fi neopozabil față de AFI.

Asemenea și în privința Municipiului București: nu se poate pretinde în mod valabil că dreptul Municipiului asupra imobilelor din speță a fost dobândit în cursul litigiului, pentru ca acesta să devină succesor cu titlu particular și să exercite calea de atac de față, iar existența dreptului său anterior litigiului nu îi permite exercitarea apelului într-o cauză în care nu a fost parte și împotriva unei hotărâri care nu îl vizează.

Principiul disponibilității este un principiu specific procesului civil, în virtutea căruia judecarea unei cereri în justiție se realizează în limitele trasate de cel care a formulat-o. Astfel, obiectul și părțile procesului civil sunt cele stabilite de reclamant prin cererea de învestire a instanței, iar terții nu pot interveni în proces decât în condițiile legii. Intervenția apelanților din cauză în proces nu este legală, în sensul că, de vreme ce aceștia nu au fost părți în cauză la judecata în primă instanță și nu au dobândit drepturi procesuale de la pârâtă în timpul procesului, nu pot formula apel împotriva hotărârii primei instanțe.

9. Împotriva acestei decizii au declarat *recurs* recurenții ADMINISTRATIA FONDULUI IMOBILIAR București și MUNICIPIUL BUCUREȘTI – prin PRIMARUL GENERAL - prin ADMINISTRAȚIA FONDULUI IMOBILIAR, invocând motivele de recurs prevăzute la art. 304 pct. 5, 7 și 9 C.pr.civ.

Astfel, se susține ca instanța de apel a soluționat cauza cu încălcarea formelor de procedura prevăzute de art. 105 C.pr.civ., întrucât partile citate pentru primul termen de judecata în dosarul Curții de Apel Pitești sunt altele decât cele în contradictoriu cu care s-a pronunțat decizia recurată. De asemenea, se susține ca instanța de apel nu s-a pronunțat pe excepțiile invocate în ceea ce privește lichidatorul numit pentru RAIAL Imobiliara RA-Oprea Doina, cât și pentru RAIAL Imobiliara RA, iar SC CENTRUL ISTORIC SRL, deși nu mai are calitate procesuala, întrucât a vândut drepturile litigioase, nu a fost citat corespunzător pentru a se putea dispune scoaterea sa din cauza, fiind citat prin cel de-al doilea administrator judiciar, însă la adresa primului administrator judiciar desemnat în cauza.

Nici în ceea ce privește RAIAL Imobiliara RA nu a fost îndeplinită procedura de citare, susțin recurenții, reiterându-și susținerile din apel în sensul soluționării dosarului în toate fazele procesuale parcurse cu lipsa de procedura cu partea parata, fiind aplicabile, astfel, în opinia acestora, disp. art. 105 pct. 2 C.pr.civ., în cauza fiind încălcate și disp. art. 6 din CEDO.

Recurenții arată ca instanța de apel nu a analizat documentele existente la dosar, ci doar apararile părții adverse. Astfel, recurenții susțin ca în speța dedusă judecării nu este vorba de o *desprindere sau transmitere*, ci de o încetare a persoanei juridice prin actul organului local care a înființat-o, iar entitățile nou înființate nu mai trebuiau înregistrate în registrul comerțului deoarece erau instituții fără personalitate juridică. Mai mult, preluarea Imobiliara RA de către CLMB avusese deja loc prin HCLB nr. 72/16.12.992, care a abrogat Decizia de înființare a regiei nr. 1201/1991 (art. 7), prin art. 3 menționându-se expres ca Regia Autonomă Imobiliara RA își încetează activitatea. Recurenții consideră, în esență, ca nu era necesar ca regia să intre în lichidare, lichidarea aplicându-se doar ca urmare a dizolvării și nu ca urmare a încetării prin abrogarea actului de înființare. Se invocă, în acest sens, și prevederile OUG nr. 30/1997 ce consacra noțiunea de transformare a unor persoane juridice prin acte administrative individuale ale autorităților administrației centrale sau locale.

Recurenții admit ca regia a fost dizolvată din registrul comerțului, însă susțin ca aceasta dizolvare nu a fost legală. Recurenții susțin și ca, deși nu a fost radiată din registrul comerțului, regia, având capacitate limitată de exercițiu, nu

putea figura ca parte decât în spețe ce vizează realizarea de activ sau plata de pasiv, excepția invocată în acest sens fiind unită greșit, susțin recurenții, cu fondul, fiind, totodată, ignorată și apărarea privind puterea lucrului judecat invocată prin chiar motivele de apel. Așa fiind, recurenții susțin ca regia nu putea formula apel în cauză și nici nu trebuia citată, în condițiile în care ORC formulase cerere de radiere.

Se mai susține că instanța de apel a dat eficiența principiului disponibilității în detrimentul principiului gradelor de jurisdicție/organizării ierarhice și a încălcat principiul garantării și ocrotirii drepturilor subiective civile consacrat în Constituție și în Codul de procedură civilă.

Motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 7 C.pr.civ. este argumentat prin paragrafele 5 și 6 de la pagina 12 din decizia recurată, recurenții susținând că există contrarietate între considerentele hotărârii, în sensul că li se recunosc celor două persoane juridice – AFI și Municipiul București - drepturi (anterior litigiului), însă aceste persoane nu pot exercita calea de atac întrucât nu au devenit succesori cu titlu particular în timpul litigiului. Or, pretind recurenții, ceea ce au susținut este că litigiul trebuia să se judece în contradictoriu cu succesorii și nu că au devenit succesori în timpul litigiului. Dacă apelantele au dobândit drepturile de la regie anterior pornirii litigiului, atunci regia nu mai putea sta în judecată pentru drepturile dobândite de alte persoane chiar de la această regie. Instanța de apel susține că un litigiu care s-a judecat cu o persoană *in coma* nu poate fi continuat de moștenitori, însă, la momentul pornirii litigiului în imobil erau proprietari alte persoane fizice și juridice care au dobândit de la stat fie prin cumpărare, fie prin diferite Ordine.

Intimatul Miron Ionel a formulat întâmpinare, solicitând respingerea recursului, ca nefondat.

Recursul nu este fondat.

Critica întemeiată pe disp. art. 304 pct. 5 C.pr.civ. vizează încălcarea normelor de procedură în ceea ce privește Regia Imobiliara RA., susținându-se, pe de o parte că nici nu mai trebuia citată, pentru că nu putea sta în acest proces, iar, pe de altă parte, că nici nu s-a îndeplinit corespunzător procedura de citare cu aceasta.

Că privește modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, Înalta Curte, din analiza actelor dosarului constată că susținerile recurenților nu sunt fondate, partea în discuție fiind citată inițial atât la sediul său, cât și la sediul lichidatorului, pentru că ulterior să se dispună citarea și prin afișare la ușa instanței, dar și prin mica publicitate. Trebuie, de asemenea, subliniat că acest motiv de casare poate fi invocat doar de partea care, urmare a neîndeplinirii legale a procedurii de citare, nu a fost prezentă la judecată, așadar de partea ocrotită de norma încălcată, dacă ea însăși nu este în culpă pentru neregularitatea actului și dacă, în condițiile legii, a invocat-o în fața instanței a cărei hotărâre se ataca, iar aceasta a respins-o sau a omis să se pronunțe asupra ei, situație care nu se regăsește în speța.

Așa cum a reținut, în mod judicios, instanța de apel, în fața primei instanțe – Tribunalul București – a fost chemată în judecată Regia Autonomă de Investiții și Administrație Locativă „Imobiliara RA” – prin lichidator judiciar

Oprea Doina, apelanții pretinzând că aceasta a transmis **anterior** către SC Centrul Istoric SA dreptul de proprietate asupra unor imobile din București. Principiul disponibilității este un principiu ce guvernează procesul civil, în virtutea căruia judecarea unei cereri în justiție se realizează în limitele trasate de cel care a formulat-o. Astfel, obiectul și părțile procesului civil sunt cele stabilite de reclamant prin cererea de învestire a instanței, iar terții nu pot interveni în proces decât în condițiile legii.

Recurenții nu contesta faptul ca Regia a fost supusa dizolvării și, ulterior, lichidării, fara a fi radiata. Susțin doar ca aceasta dizolvare nu a fost legala, aspect ce nu poate fi, insa, reanalizat in prezentul litigiu.

Mai susțin, de asemenea, in mod eronat, recurenții ca Regia nu putea fi parte in acest litigiu, având capacitate de exercițiu limitata. Așa cum a reținut și instanța de apel, lichidarea nu presupune încetarea ființei persoanei juridice. Doar radierea acesteia din Registrul comerțului duce la încetarea personalității juridice, adică a capacității de a avea drepturi și obligații civile, inclusiv procesuale, așa cum rezultă din interpretarea art. 33 alin. 1 din Decretul nr. 31/1954 sus citat, cât și a art. 6 alin. 4 și art. 31 din Legea nr. 359/2004. Or, câtă vreme persoana juridica este încă în ființă, nu se poate vorbi de o eventuala intervenție/introducere în cauza a unor potențiali succesori. Chiar daca lichidatorul a fost incompatibil ori nu și-ar fi îndeplinit atribuțiile de lichidator în ceea ce privește Regia din speță, nu are relevanță sub aspectul constatării că apelanții nu sunt continuatori ai personalității acesteia, așa cum a constatat în mod corect Curtea de Apel Pitești.

Așa fiind, la momentul promovării cererii de chemare în judecată din speță și pe tot parcursul procesului la instanța de fond, precum și la momentul promovării apelului și la cel al soluționării acestuia prin decizia de față, RAIAL „Imobiliara RA” nu era radiată din Registrul Comerțului, existând ca persoană juridică, având capacitate juridică inclusiv sub aspect procesual, adică putând să exercite apelul împotriva sentinței nr. 4072/20.03.2008 a Tribunalului București.

Împrejurarea ca **anterior** litigiului din speță, recurenții ar fi dobândit anumite drepturi asupra imobilelor din speță, nu îi transformă în succesori cu titlu particular al RAIAL „Imobiliara RA”, astfel încât să aibă posibilitatea să formuleze un apel ca cel de față, câtă vreme nu au fost parte în dosarul de fond. Este adevărat ca, în condițiile legii, cel ce a dobândit cu titlu particular, precum și creditorul chirografar pot exercita calea de atac împotriva unei asemenea hotărâri, pronunțate într-un proces in care nu au fost parte, dar, in aceasta situație calea de atac le este pusa la dispoziție nu în considerarea calității de parte în proces, ci în considerarea unui drept propriu ce le justifica interesul de a acționa împotriva unei hotărâri ce li se opune, in considerarea calității lor de terți. Avânzii-cauza particulari pot acționa împotriva hotărârii nu pentru ca ei au dobândit calea de atac de la autorul lor (calea de atac fiind, oricum, conferita de lege), ci pentru ca, **ulterior hotărârii**, dar mai înainte ca aceasta sa devina definitiva, au dobândit un drept propriu, împreuna cu accesoriile acestuia, situație ce nu se regăsește in speța.

Intervenția apelanților din cauză în proces nu este legală, în sensul că, de vreme ce aceștia nu au fost părți în cauză la judecata în primă instanță și nu au

dobândit drepturi procesuale de la pârâtă în timpul procesului, nu pot formula apel împotriva hotărârii primei instanțe. Înalta Curte constata, astfel, ca instanța de apel a interpretat și aplicat corect legea în speța de fata, potrivit art. 294 C.pr.civ., în apel neputându-se schimba calitatea părților, cauza sau obiectul cererii de chemare în judecata ori formula cereri noi.

Nici motivul prevăzut de art. 304 pct. 7 C.pr.civ. nu se regăsește în speță. Recurenții înșiși susțin ca hotărârea fondului este nelegală pentru ca a fost pronunțată în contradictoriu cu o persoană juridică *in coma*, în loc să fie introduși în cauza cei care au dobândit anumite drepturi de la acea persoană. Or, instanța de apel a precizat în mod corect ca tocmai principiul disponibilității este cel ce guvernează procesul civil, iar apelanții nu au participat la judecata în fond în niciuna din formele permise de lege, astfel încât nu pot fi îndreptățiți să formuleze vreo cale de atac împotriva unei sentințe astfel pronunțate, independent de orice drepturi ar putea pretinde ca au dobândit de la Regie.

Cât privește argumentele expuse de recurenți în susținerea motivului prevăzut de art. 304 pct. 9, Înalta Curte constata ca nici acestea nu pot fi primite. Astfel, este de necontestat faptul ca Regia Imobiliara RA este supusă formalităților de înregistrare la Registrul Comerțului. Regia respectivă a luat ființă la data de 10.12.1990, prin decizia nr. 1201 a Primăriei Mun. București, prin reorganizarea Direcției generale pentru dezvoltarea construcțiilor de locuințe, social-culturale și administrație locativă, **în temeiul Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale.**

Potrivit art. 32 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și juridice, în vigoare la momentul înființării RAIAL Imobiliara, „Persoanele juridice sunt supuse înregistrării sau înscrierii, dacă legile care le sunt aplicabile reglementează această înregistrare sau înscriere”, iar potrivit art. 33 alin. 1 “Persoanele juridice care sunt supuse înregistrării au capacitatea de a avea drepturi și obligații de la data înregistrării lor”. Potrivit Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, regiile autonome aveau și au obligația de a se înmatricula/înregistra în registrul comerțului. Ca atare, „RAIAL Imobiliara RA” a fost înregistrată în Registrul Comerțului.

Din conținutul actelor administrative analizate de instanța de apel și necontestate de recurenți, rezultă că RAIAL „Imobiliara RA” a fost înființată și, ulterior, reorganizată așa încât și activitatea sa, și patrimoniul său au fost trecute la alte structuri înființate de administrația publică locală. Din punct de vedere legal, însă, așa cum, de asemenea, a reținut în mod judicios instanța de apel, această reorganizare prin desființarea sucursalelor regiei, prin trecerea ei la CGMB ori prin încetarea activității **nu poate echivala cu o încetare a persoanei juridice înseși.** Astfel, pe de o parte se constată că autoritățile administrației publice locale, atunci când au decis „reorganizarea”, au făcut-o succesiv, fără a decide în mod neechivoc încetarea ființei regiei, iar pe de altă parte se constată că nici un act pretins ca fiind de desființare nu a fost înregistrat la Registrul Comerțului.

Ca atare, nefiind o persoană juridică desființată, în aplicarea dispozițiilor Legii nr. 359/2004, judecătorul delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe

lângă Tribunalul București a constatat, prin încheierea nr. 7206/14.02.2005, dizolvarea de drept a RAIAL „Imobiliara RA” pentru neefectuarea preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare, până la termenul prevăzut de lege. Ulterior, în temeiul aceleiași legi, judecătorul delegat a numit lichidator pentru RAIAL „Imobiliara RA” în persoana practicianului în insolvență Oprea Doina.

Abia în apelul declarat împotriva unei sentințe pronunțate într-un dosar în care nu au avut nicio calitate, apelanții (acum recurenți) au invocat nelegalitatea dizolvării, fără să aibă de posibilitatea contestării acestei măsuri în procedura prevăzută de legea specială (Legea nr. 359/2004). Mai mult, au susținut că nici în situația dizolvării urmate de lichidare Regia nu putea sta în judecată decât pentru operațiunile lichidării, omițând faptul că interesele persoanei juridice sunt aparate în toată această perioadă de reprezentantul legal desemnat de instanța, respectiv lichidatorul judiciar.

Fata de cele expuse, găsind recursul nefondat, Înalta Curte îl va respinge ca atare, în temeiul disp. art. 312 alin. 1 C.pr.civ.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de recurenții ADMINISTRATIA FONDULUI IMOBILIAR București și MUNICIPIUL BUCUREȘTI – prin PRIMARUL GENERAL - prin ADMINISTRAȚIA FONDULUI IMOBILIAR București împotriva deciziei civile nr.1/A-C din 11 ianuarie 2012, pronunțată de Curtea de Apel Pitești - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 06 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
L. I. Dolăche

JUDECĂTOR,
E. Cârcei

JUDECĂTOR,
T. G. Năstase

MAGISTRAT ASISTENT,
E. Niță

Red./Tehnored. I.I.D.

5 ex.

Curtea de Apel Pitești - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal

Judecători: Corina Georgeta Nuță,
Elena Diana Ungureanu
Anca Andreea Terzea

11

11